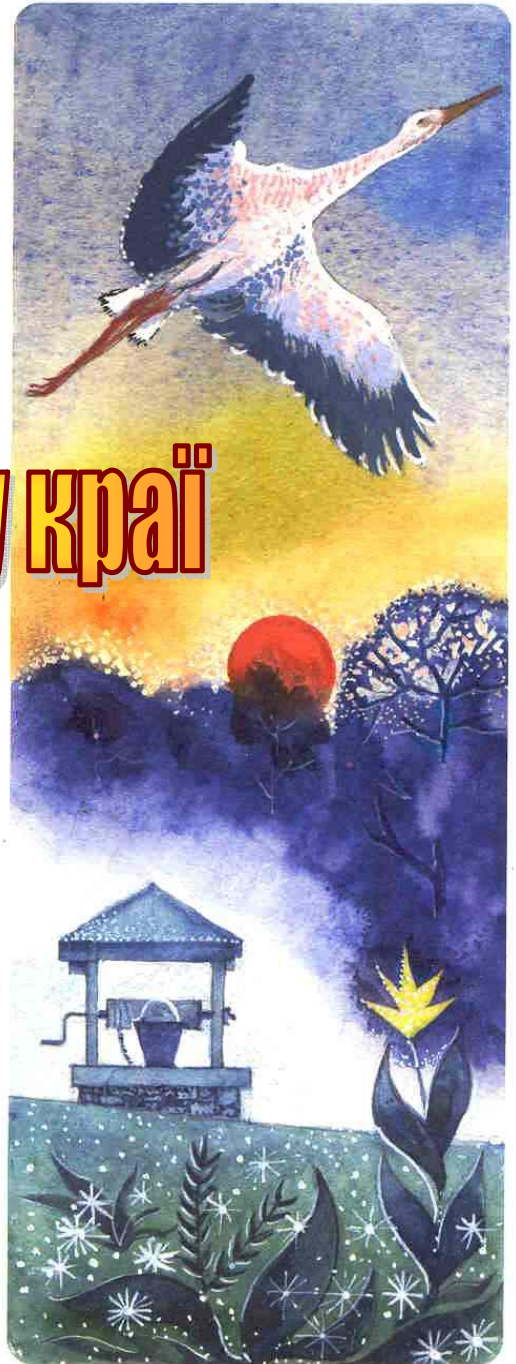

У рідному краї

Ліана
Мустафаєва

Зміст

Хата моя, біла хата	4
Мила серцю сторона.....	4
Буду я природі другом.....	5
Весна	5
Гостя снігова.....	6
Рідний край.....	7
Земля дідів, батьків.....	7
Мої Дудчани	8

Хата моя, біла хата

Біла хата у садочку,
Як дівчина у віночку.
Пахне медом і хлібами.
Рідний дім навіки з нами.

Мила серцю сторона

Край дороги стоїть моя хатина,
І річечка в городах пролягла.
Люба мені кожна хвилинка,
Що з родиною я провела.

Буду я природі другом

Посаджу я деревце,
Збережу природу.
І Дніпру допоможу –
Маю в серці доброту.

Весна

Струмочки тихо плескали, дзвеніли,
Коли прийшла у рідний край весна.
Тополі й верби радо гомоніли,
Що вже запахла свіжістю земля.
Співало дзвінко веселкове небо,
Сміялася кульбабками стежина.
Красу цю відчувати серцем треба,
Любить свій край покликана людина.

Гостя снігова

Зима завітала до нашого краю,
Доріжки, стежини, ярки замітає.
Як стихне хурделиця,
Вийду на вулицю,
Зліплю бабу снігову,
Щоб звеселяла дітвору.
Дам у руки віника,
На голову - відро,
Морквину замість носика
На радість на добро.

Рідний край

Як не любити мені свій рідний край?
Зелені балочки та гай,
Та річку з берегом крутим,
Стежину, що веде туди,
Сади зелені та поля,
Де татко мій веде залізного коня.
Все любо, мило у селі.
Приїздіть і ви сюди!

Земля дідів, батьків

Куди не глянь – безмежний хлібний рай.
Це все дудчанський славний край.
Земля дідів, батьків моїх,
Їх гордість і здобуток їх.
Живуть тут працюючі люди,
Добра слава про них лине всюди.
Багате і щедre рідне село,
Завжди радо стріне кожного воно.

Мої Дудчани

Мої Дудчани – милі і привітні,
Замріяна і рідная земля.
Тут верби свої гілочки тендітні
Купають в водах теплого Дніпра.
Тут сонечко всміхається так широко,
Проміннячком цілуючи жита.
Тут споришева стежечка невпинно
До школи через балку пролягла.
І я даю обіцянку віднині:
«Учитись так, щоб всі мої знання
В пригоді стали нашій Україні,
Щоб розквітала рідна сторона.»

